

संक्षिमाउपसंहृताआत्मविभूतिः स्वविस्तारोयेनतस्मै यथापूर्ववामनरूपेणस्थितायेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ त्रिपदविषयाया व्याजया
ज्जाकपटयाज्जातया स्वभर्तुर्बलेर्महींहृतांदृष्ट्वाअमर्षिताःसंतःऊचुः ॥ ९ ॥ किमूचुःतदाह नवैइतिसार्धैस्त्रिभिः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अनुच

ब्रह्मादयो लोकनाथाः स्वनाथाय समाहृताः ॥ सानुगाबलिमाजच्छुः संक्षिमात्मविभूतये ॥ ५ ॥ तोयैः समर्ह
णैः स्रग्भिर्दिव्यगंधानुलेपनैः ॥ धूपैर्दीपैः सुरभिभिर्लाजाक्षतफलांकुरैः ॥ ६ ॥ स्तवनैर्जयशब्दैश्च तद्दीर्यमहि
मांकितैः ॥ नृत्यवादित्रगीतैश्च शंखदुंदुभिनिःस्वनैः ॥ ७ ॥ जांबवानृक्षराजस्तुभेरीशब्दैर्मनोजवः ॥ विज
यंदिक्षु सर्वासु महोत्सवमघोषयत् ॥ ८ ॥ महीं सर्वाहृतांदृष्ट्वा त्रिपदव्याजयाज्जाया ॥ ऊचुः स्वभर्तुरसुरादी
क्षितस्यात्यमर्षिताः ॥ ९ ॥ नवाअयं ब्रह्मबन्धुर्विष्णुर्मायाविनावरः ॥ द्विजरूपप्रतिच्छन्नो देवकार्यचिकीर्षति
॥ १० ॥ अनेन याचमानेन शत्रुणा बटुरूपिणा ॥ सर्वस्वं नो हतं भर्तुर्न्यस्तदंडस्य बर्हिषि ॥ ११ ॥ सत्यव्रतस्य
सततं दीक्षितस्य विशेषतः ॥ नानृतं भाषितुं शक्यं ब्रह्मण्यस्य दयावतः ॥ १२ ॥ तस्मादस्य वधो धर्मो भर्तुः शु
श्रूषणं च नः ॥ इत्यायुधानि जगद्बले रनुचराः सुराः ॥ १३ ॥ ते सर्वे वामनं हंतुं शूलपट्टिशपाणयः ॥ अनि
च्छतो बले राजन् प्राद्रवन् जातमन्यवः ॥ १४ ॥ तानभिद्रवतो दृष्ट्वादिति जानीकपान्नृप ॥ प्रहस्यानुचरावि
ष्णोः प्रत्यषेधन्नुदायुधाः ॥ १५ ॥ नंदः सुनंदोऽथ जयो विजयः प्रबलो बलः ॥ कुमुदः कुमुदाक्षश्च विष्वक्सेनः
पतत्रिराट् ॥ १६ ॥ जयंतः श्रुतदेवश्च पुष्पदंतोऽथ सात्वतः ॥ सर्वे नागायुतप्राणाश्च मूते जघुरासुरीम् ॥ १७ ॥
हन्यमानां स्वकान् दृष्ट्वा पुरुषानुचरैर्बलिः ॥ वारयामास संरब्धान् काव्यशापमनुस्मरन् ॥ १८ ॥ हे विप्रचित्ते
हेराहो हेने मे श्रूयतां वचः ॥ मायुज्यत निवर्तध्वं ननः कालो यमर्थकृत् ॥ १९ ॥ यः प्रभुः सर्वभूतानां सुखदुः
खोपपत्तये ॥ तं नातिवर्तितुं दैत्याः पौरुषैरीश्वरः पुमान् ॥ २० ॥

राश्वते असुराश्च ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अर्थकृत् अनुकूलः ॥ १९ ॥ पौरुषैस्तं कालमतिवर्तितुं पुमानीश्वरः समर्थो न भवति ॥ २० ॥